

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžf/86/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014201420
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014201420.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a zo sudcov JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: Transeuropa, s.r.o., so sídlom Štrková 4, Žilina, IČO: 36 794 724, právne zastúpeného Mgr. Soňou Grošaftovou, advokátkou so sídlom Makovického 7, Žilina, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/457838/2014 zo dňa 15. októbra 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/155/2014-60 zo dňa 13. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/155/2014-60 zo dňa 13. októbra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na prvostupňovom správnom súde

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP nepriznal.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/457838/2014 zo dňa 15.10.2014, ako aj prvostupňového rozhodnutia Daňového úradu Žilina (ďalej len „správca dane“) č. 9501401/5/3462088/2014 zo dňa 15.07.2014, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) za zdaňovacie obdobie august 2011 v sume 101 119,- Eur. Žalovaný v rámci odvolacieho konania postupom podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku rozhodnutie správcu dane potvrdil.

Dôvodom dodatočného určenia DPH za kontrolované zdaňovacie obdobie bolo na základe výsledkov preverovania deklarovateľných zdaniteľných plnení daňovými orgánmi oboch stupňov zhodne konštatované nesplnenie zákonných podmienok na odpočet dane podľa § 49 ods. 1 a 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 30.11.2011 (ďalej len „zákon o DPH“) a nesplnenie zákonných podmienok na uplatnenie oslobodenia od dane podľa § 43 citovaného zákona pri žalobcom deklarovateľných dodaniach tovaru pre odberateľa registrovaného na DPH v Českej republike. Pri deklarovateľnom nadobudnutí tovaru (dlažby) od dodávateľa žalobcu S&J PRESSBURG plus, s.r.o., Bratislava, ako i pri deklarovateľnom intrakomunitárnom dodaní tovaru odberateľovi J.K. CONSULT, s.r.o., Česká republika, bol spochybnený reálny základ uvedených plnení vo vzťahu k existencii predávaného tovaru (dlažby). Zároveň bolo daňovými orgánmi konštatované porušenie § 71 ods. 2 písm. f) zákona o DPH z dôvodu nedostatočnej konkretizácie tovaru na predložených faktúrach.

V rámci súdneho prieskumu krajský súd vyhodnotil napadnuté rozhodnutia daňových orgánov ako zákonné a správne, pričom konštatoval, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný konkretizoval námietky žalobcu reagujúc na ne zrozumiteľným a relevantným spôsobom, riadne vysvetlil, prečo sú žalobcove hmotnoprávne i procesné námietky nedôvodné, uviedol ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol, skutkový stav subsumoval pod tieto ustanovenia zákona, ktoré vyložil vo svetle daného prípadu.

Pri posúdení žalobných námietok krajský súd vychádzal zo zisteného skutkového stavu podľa obsahu administratívneho spisu a napádaných rozhodnutí, ako i z iných daňových konaní vo veci obchodného reťazca daňových subjektov zúčastnených na predmetných dodávateľsko-odberateľských vzťahoch s uvedenou komoditou - obchodovanie s mramorovými a granitovými doskami, súvisiacim opracovaním a dlažbou ako výsledným produktom, pričom konštatoval relevantné zistenia. Predmetom preverovania deklarovateľných a oslobodených zdaniteľných plnení boli faktúry od dodávateľa žalobcu S&J PRESSBURG plus, s.r.o., ktorého dodávateľom bola spoločnosť FOR DESIGN, s.r.o. v roku 2010, pre dodávateľa žalobcu mala tovar opracovať spoločnosť MEAT, s.r.o. a spoločnosť EX-IM SLOVENSKO, s.r.o. a žalobca mal následne predat' tovar spoločnosti J.K. CONSULT, s. r. o. so sídlom v Českej republike, ktorá následne mala tovar predat' americkej spoločnosti SONEX BUSINESS, INC. so sídlom v USA. Uvedené platilo pre všetky faktúry v zdaňovacom období august 2011, okrem faktúry č. 2011174, kde dodávateľom žalobcu bola taktiež spoločnosť S&J PRESSBURG plus, s.r.o., avšak jeho dodávateľom bola spoločnosť Xdeal, s.r.o., tovar mala opracovať firma MEAT, s.r.o., pričom dodávateľ dodávateľa žalobcu Xdeal, s.r.o. nakupoval tovar od spoločnosti MEAT, s.r.o. a spoločnosť MEAT, s.r.o. od spoločnosti FOR DESIGN, s.r.o. Odberateľom žalobcu zostala firma J.K. CONSULT, s.r.o. so sídlom v Českej republike a jeho odberateľom bola opätovne deklarovateľná firma SONEX BUSINESS, INC. so sídlom v USA. Krajský súd poukázal na preukázané personálne prepojenie medzi týmito jednotlivými firmami. Ján Klímek bol zároveň konateľom spoločnosti KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o., ktorá vlastnila sklad na Žilinskej ceste 130 v Piešťanoch, kde sa nachádzal tovar vo forme granitových a iných polotovarov a zároveň bol riaditeľom, prezidentom, disponentom a zakladateľom účtu americkej spoločnosti SONEX BUSINESS, INC., ktorá mala byť odberateľom týchto komodít. Na adrese bydliska Jána Klímeka bolo tiež sídlo spoločnosti GAMA-EXPO, s.r.o., ktorá dodávala rovnaký tovar v iných zdaňovacích obdobiach roku 2010. Bol taktiež konateľom spoločnosti S&J PRESSBURG plus, s.r.o., dodávateľom žalobcu podľa faktúr, ktoré boli fakturované v auguste 2011 žalobcom, a taktiež firmy JANSON SK, s.r.o., dodávateľom žalobcu v iných obdobiach roku 2011. Richard Štaffen bol konateľom žalobcu ako aj pokladníkom spoločnosti SONEX BUSINESS, INC. USA. Ing. Ján Krákorník bol konateľom spoločnosti J.K. CONSULT, s.r.o. so sídlom v Skalici, ktorá bola dodávateľom žalobcu v iných zdaňovacích obdobiach roku 2011 a konateľom spoločnosti J.K. CONSULT, s.r.o. so sídlom v Českej republike, ktorá bola priamym odberateľom žalobcu v zdaňovacom období august 2011. Taktiež bolo preukázané, že konateľ firmy FOR DESIGN, s.r.o., ktorá mala byť subdodávateľom dodávateľa žalobcu firmy S&J PRESSBURG plus, s.r.o., bol Pavol Kuman, ktorý uviedol, že on za túto spoločnosť nekonal, nevykonával žiadnu obchodnú činnosť a nevie sa vôbec k obchodnej činnosti tejto spoločnosti vyjadriť.

Krajský súd konštatoval, že vykonané rozsiahle dokazovanie správcu dane jednoznačne svedčí o tom, že žalobca nepreukázal, že by v tomto konkrétnom prípade išlo o reálne vykonávané obchody s reálnym podkladom, s reálnym tokom tovaru tak, aby mohlo byť skonštatované, že došlo k dodaniu tovaru. Žalobca nevyvrátil oprávnené pochybnosti správcu dane ani o pôvode tovaru ani o konečnom dodaní reálnemu spotrebiteľovi. Jednotlivé obchodné spoločnosti (FOR DESIGN, s.r.o., S&J PRESSBURG plus, s.r.o., J.K. CONSULT s.r.o., SONEX BUSINESS, INC. USA) deklarovali obchodovanie s tovarom pod rôznymi názvami ako granitová alebo žulová dlažba alebo granitové dosky.

Uvedené spoločnosti preukazovali uzavretie obchodu formálne vyhotovenými faktúrami a dodacími listami, pričom pokiaľ bol tovar na Slovensku, tovar nezmenil skutočné miesto uskladnenia. Dovoz tovaru do Českej republiky podľa jednotlivých faktúr v zdaňovacom období 8/2011 nebol taktiež preukázaný. Skutočný pohyb tovaru nebol preukázaný žiadnymi listinnými ani inými dôkazmi. Krajský súd rovnako ako žalovaný prijal záver, že fakturovaný tok tovaru sa nezhodoval s reálnym tokom obchodovania s tovarom, že bol vytvorený umelý mechanizmus obchodovania za účelom odpočítania dane z tovaru a jediným cieľom bolo získanie daňovej výhody vo forme nadmerného odpočtu DPH.

Krajský súd námietku napádajúcu podklady rozhodnutia založené iba na nepriamych dôkazoch a napádajúcu absenciu vyhodnotenia priamych dôkazov zo strany správcu dane, vyhodnotil ako nedôvodnú. Konštatoval, že všetky dôkazy vo svojom súhrne dávajú reálny obraz o finančných a dodávateľských transakciách v rámci reťazca, ktorý bol detailne uvedený v prvostupňovom správnom rozhodnutí. Daňové orgány vykonaným dokazovaním zistili z hľadiska skutkového tzv. negatívnu skutočnosť, t. j. že k reálnemu obchodovaniu podľa jednotlivých predložených faktúr za august 2011 nedochádzalo.

S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sp. zn. 1Sžd/42/2011 zo dňa 15.05.2012 uviedol, že takáto skutočnosť sa nepreukazuje dôkaznými prostriedkami o jej existencii, ale naopak predložením dôkazných prostriedkov, ktoré v dostatočnej miere spochybňujú hodnovernosť jej novej existencie v čase a mieste. Za situácie, keď z vykonaného dokazovania správcu dane vyplynula jednoznačnosť skutkového záveru, že k reálnemu obchodovaniu podľa jednotlivých predložených faktúr za august 2011 nedochádzalo, bolo preto povinnosťou žalobcu, aby priamymi, resp. nepriamymi dôkazmi spochybnil hodnovernosť skutkového zistenia správneho orgánu.

K námietke žalobcu, že výsluchy bývalých zamestnancov dodávateľa žalobcu potvrdili skutkové okolnosti ohľadne dodania tovaru, krajský súd uviedol, že boli vypočutí zamestnanci firmy KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o., a nie dodávateľa žalobcu, t. j. firmy S&J PRESSBURG plus, s.r.o. Krajský súd konštatoval oboznámenia sa so zázpisnicami o ústnom pojednávaní z výsluchu svedkov C. D., I. F., I. V., C. H., M. H., I. H., Z. D., M. O., Z. B., H. F., U. Q., Z. F., C. G., M. D., U. H., J. O., I. D., C. K., N. F., U. D., N. F., J. Y. Q.. Krajský súd vyhodnotil, že zo žiadneho z týchto výsluchov nevyplývali konkrétne skutkové okolnosti ohľadne dodávok tovaru od firmy S&J PRESSBURG plus, s.r.o. pre žalobcu, ktoré dodávky konkrétne by mali byť skladované a spracovávané v sklade na Žilinskej ceste v Piešťanoch.

Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že v tomto sklade sa nevedla žiadna písomná evidencia tovaru podľa jeho majiteľov, jeho množstva, spracovávaní konkrétneho tovaru a pod. Nebolo teda ani týmito dôkaznými prostriedkami preukázané skutočné dodanie tovaru podľa jednotlivých faktúr tak, aby bolo možné identifikovať tovar, ktorý sa mal podľa vyjadrenia žalobcu nachádzať v sklade na Žilinskej ceste v Piešťanoch.

Hoci sa určitý tovar v predmetnom sklade reálne nachádzal, nebolo ho však možné identifikovať podľa jednotlivých faktúr, nebolo možné ani zistiť, komu tento tovar vlastnícky patrí a to z toho dôvodu, že tento sklad využívalo viacero firiem, ktoré si navzájom tovar fakturovali, tovar nebol označený, či už podľa vlastníkov alebo inak špecifikovaný (napr. názvom, vlastnosťami a pod.).

Tiež bolo preukázané, že tovar, ktorý sa nachádzal v sklade bez jeho bližšej identifikácie, sa nepohyboval, hoci sa o ňom fakturovalo medzi jednotlivými firmami, bol stále uskladnený v sklade v Piešťanoch a mal ho opustiť, až keď mal byť predaný do Českej republiky odberateľovi J.K. CONSULT, s.r.o. so sídlom v Českej republike. Pritom účtovníctvo dodávateľa žalobcu S&J PRESSBURG plus, s.r.o. ako aj odberateľa žalobcu J.K. CONSULT, s.r.o. sa viedlo a jeho doklady boli zistené v sídle spoločnosti, ktorá vlastnila sklad v Piešťanoch KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o., resp. v sídle spoločnosti MEAT, s.r.o. (opracovávateľa tovaru), resp. v sídle spoločnosti S&J PRESSBURG plus, s.r.o. (dodávateľa žalobcu), ktoré všetky spoločnosti mali sídlo Na Hrebienuku 30, Bratislava. Podľa ďalšieho vykonaného dokazovania práve spoločnosť J.K. CONSULT, s.r.o. mala tovar predať spoločnosti SONEX BUSINESS, INC. USA, kde konateľom bol opäť konateľ dodávateľa žalobcu Ján Klimek, ktorý súčasne bol aj konateľom firmy KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o. - vlastníka skladu v Piešťanoch a zároveň konateľ žalobcu bol pokladníkom konečného odberateľa. Podľa krajského súdu išlo o reťazec nereálnych plnení, ktoré neboli v skutočnosti realizované, ale šlo len o formálnu fakturáciu jednotlivých obchodov bez ďalšej pridanej hodnoty na ich zhodnotení a bez ďalšieho hospodárskeho účelu.

Zároveň nebol preukázaný pôvod tohto tovaru a ani že by bol tovar predaný konečnému spotrebiteľovi. Americká firma SONEX BUSINESS, INC. je na udanej adrese v USA neexistentná. Richard Štaffen ako funkcionár u konečného odberateľa a zároveň konateľ žalobcu musel mať vedomosť o tomto reťazci a že ide len o fiktívne dodávky. Na základe uvedeného krajský súd konštatoval splnenie podmienok predpokladaných v rozsudkoch Súdneho dvora EÚ C-285/11 (Bonik) ako aj C-354/03 (Optigen) alebo C-18/2013 (Maks Pen EOOD), t. j. predstavujúcich podvodné konanie. Vzhľadom na objektívne skutočnosti predložené daňovými úradmi zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že uvedené plnenie zakladajúce právo na odpočet bolo súčasťou tohto podvodu. Bolo totiž jednoznačne preukázané, že všetky zúčastnené spoločnosti obchodovali medzi sebou navzájom viac rokov a uvádzali uskladnenie tovaru na rovnakom mieste na Žilinskej ceste 130 v Piešťanoch. Boli navzájom personálne prepojené, účtovníctvo a ďalšie doklady skladovali v rovnakých priestoroch a žalobca, ako aj ostatné vyššie uvedené firmy, bol súčasťou tohto reťazového obchodu.

Námietku ohľadne nevykonania žalobcom navrhovaných dôkazov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V tejto súvislosti na základe obsahu administratívneho spisu konštatoval, že vykonanie ďalších dôkazov, tak ako ich navrhoval žalobca v jeho podaní zo dňa 03.08.2012, už nebolo potrebné, pretože žalobcom navrhované vylúčky boli realizované v daňovom konaní.

Vo vzťahu k námietke napádajúcej povinnosť žalobcu preukazovať spôsob nadobudnutia tovaru jeho dodávateľmi, krajský súd konštatoval jej neopodstatnenosť a uviedol, že sám správca dane k otázke preukázania pôvodu tovaru vykonal rozsiahle dokazovanie, ako aj k otázke dodania tovaru pre dodávateľa žalobcu od jeho subdodávateľov, pričom z vykonaného dokazovania vyplynuli zistenia o nereálnosti dodávok tovarov. Explicitne teda správca dane od žalobcu nežiadal dôkazy ohľadne pôvodu tovaru, resp. reálnosti jednotlivých dodávok. Pokiaľ tieto dôkazy však neboli predložené či už žalobcom, alebo neboli zistené samotným správcom dane, nezostáva správcovi dane iné ako vychádzať zo zisteného skutkového stavu.

Ďalej krajský súd konštatoval, že v danom prípade nie je možné použiť rozsudok Súdneho dvora EÚ Optigen č. C-354/03 ani rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžf/1/2010 z 19.08.2010. V oboch týchto rozsudkoch sa nejednalo o obchod, v ktorom by bola spochybnená samotná existencia jeho predmetu, t.j. existencia dodaného tovaru a s tým spojený reálny základ deklarovaného zdaniteľného plnenia. V týchto prípadoch sa vychádzalo z toho, že zdaniteľné plnenie sa uskutočnilo tak, ako to vyplývalo z predmetných faktúr a že predmetné faktúry obsahovali všetky zákonom požadované údaje, avšak v danom prípade týkajúceho sa žalobcu bola spochybnená existencia tovaru a samotná dodávka tovaru podľa jednotlivých predložených dodávateľských faktúr, t. j. neboli preukázané jednotlivé obchodné prípady podľa predložených faktúr.

Je irelevantné, že určitý tovar sa nachádzal v sklade na Žilinskej ceste v Piešťanoch. Ak nebolo preukázané, že tento tovar bol práve tým tovarom, ktorého sa týkali predložené dodávateľské faktúry, tento tovar v sklade v Piešťanoch sa netýka daného prípadu, pretože ho nemožno stotožniť práve s tým tovarom, ktorý bol predmetom predložených faktúr. Preto bolo potrebné prijať záver, že nebola preukázaná existencia samotného tovaru, ktorý mal byť predmetom jednotlivých obchodných prípadov.

K namietanému opätovnému prerušeniu daňovej kontroly z dôvodu medzinárodnej výmeny informácií krajský súd uviedol, že o dôvodnosti opätovného prerušenia daňovej kontroly rozhoduje správca dane. Ak mal za to, že preverenie vzťahu medzi odberateľom žalobcu J.K. CONSULT, s.r.o. a americkou firmou SONEX BUSINESS, INC. mohlo prispieť k zisteniu skutkového stavu veci, nič mu nebránilo opätovne prerušiť daňovú kontrolu, pretože išlo o zisťovanie novej skutočnosti, pre ktorú ešte daňová kontrola nebola prerušená. Boli teda splnené podmienky podľa § 25a zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, keďže sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej pre vydanie rozhodnutia, čím bola žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií zo dňa 02.07.2012. Pri prerušení konania, v danom prípade daňovej kontroly, lehoty neplynú, a preto nebolo potrebné, aby správca dane oznamoval predĺženie lehoty.

Taktiež námietku smerujúcu proti porušeniu procesného práva žalobcu byť prítomný pri výsluchu konateľa odberateľa žalobcu v Českej republike a klásť mu otázky, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Je pravdou, že pri medzinárodnej výmene informácií v rámci druhého prerušenia daňovej kontroly bol konateľ spoločnosti J.K. CONSULT, s.r.o., pán Ján Krákorník, vypočutý českým daňovým orgánom dňa 31.01.2013. Výpovedal v rámci preverovania toku tovaru od spoločnosti J.K. CONSULT, s.r.o. k odberateľskej spoločnosti SONEX BUSINESS, INC. USA. Uviedol, že tovar nakúpený od žalobcu, t. j. od spoločnosti Transeuropa, s.r.o. bol fakturovaný spoločnosti SONEX BUSINESS, INC. Nevada USA. Tovar bol fyzicky odovzdaný poverenému zástupcovi spoločnosti SONEX BUSINESS, INC., vždy to mohol byť niekto iný. Uviedol, že niet pochybností o existencii tejto obchodnej spoločnosti a tovar nakúpený od spoločnosti Transeuropa, s.r.o. Ján Krákorník preberal osobne.

Z uvedeného vyplýva, že jeho výsluch potvrdzoval tvrdenia žalobcu ohľadne predaja tovaru spoločnosti J.K. CONSULT, s.r.o., v tomto ohľade teda medzi žalobcom a Jánom Krákorníkom neboli skutkové rozpory. Preto podľa krajského súdu nebolo ďalej potrebné, aby sa tento výsluch formálne zopakoval aj s účasťou zástupcu žalobcu, pretože by tento výsluch nepriniesol ani pri jeho prítomnosti nové skutočnosti. V tejto súvislosti krajský súd dodal, že za procesné pochybenie na strane zahraničných orgánov štátnej správy nemôže niesť zodpovednosť slovenský správny orgán, a preto takéto procesné pochybenie - pokiaľ by nastalo - nemôže mať za následok nezákonnosť rozhodnutia slovenského správneho orgánu.

K namietanej realizácii procesných úkonov správcom dane počas prerušenia daňovej kontroly krajský súd konštatoval, že dňa 22.05.2013 bola so žalobcom spísaná zápisnica o miestnom zisťovaní za účelom preverenia účtovnej evidencie a obchodných zmlúv za rok 2011. Uvedený postup vyhodnotil tak, že pokiaľ v rámci prerušeného konania správca dane urobil len také úkony, ktoré nezasiahli do žiadnych práv daňového subjektu, napr. v danom prípade si od daňového subjektu vyžiadal výpisy účtovných záznamov, dodávateľských faktúr, odberateľských faktúr a ďalších listinných dôkazov a nevykonával žiadne dokazovanie, nešlo o takú vadu, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti krajský súd dôvodil, že iné procesné úkony počas prerušenia daňovej kontroly vykonané neboli. Nahliadnutie do iných správnych spisov bolo vykonané až 19.12.2013 a miestne zisťovanie dňa 29.11.2012, a to vo vzťahu k inému daňovému subjektu. Zápisnica o miestnom zisťovaní zo dňa 30.05.2013 sa netýkala kontrolovaného zdaňovacieho obdobia 8/2011, ale roku 2012, preto ani tento úkon nebol vykonaný v rámci prerušenej daňovej kontroly. Čo sa týka dožiadaní na Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Trnavskú vodárenskú spoločnosť, a.s. a Západoslovenskú energetiku a.s., tieto dožiadania sa týkali iného daňového subjektu, a to KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o., ktorý vlastní sklad v Piešťanoch, teda nie priamo žalobcu a nevykonával ho správca dane. Pokiaľ správy od týchto subjektov správca dane využil ako listinné dôkazy, nič mu v tom nebránilo. Z uvedených dôvodov aj túto námietku krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Vo vzťahu k namietanému neprímeranému prenosu dôkazného bremena na žalobcu, krajský súd dôvodil, že v danom prípade bolo povinnosťou žalobcu, nie správcu dane, preukázať realnosť dodania tovaru podľa dodávateľských faktúr za august 2011 a pokiaľ túto skutočnosť žalobca nepreukázal, dostal sa do dôkaznej núdze.

Vzhľadom na daňovými orgánmi konštatované spochybnenie existencie dodávaného tovaru, teda spochybnenie realnosti zdaniteľných plnení na všetkých stupňoch obchodného reťazca, krajský súd naplnenie dôkazného bremena zo strany žalobcu len predložením zákonom požadovaných formálne vyhotovených daňových dokladov vyhodnotil ako nedostatočné. Podľa krajského súdu bolo potrebné, by sám žalobca preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia a odbornú starostlivosť vyplývajúcu z rizika podnikateľskej zodpovednosti na dosahovanie účelu jeho hospodárskej činnosti. Zároveň z vykonaného dokazovania vyplynul skutkový záver, že k reálnemu obchodovaniu podľa jednotlivých predložených faktúr za august 2011 nedochádzalo, pričom žalobca mal právo túto objektívnu skutočnosť dôkaznými prostriedkami vyvrátiť.

V súvislosti s namietaným spochybnením žalobcovej dobromyseľnosti pri predmetných zdaniteľných plneniach krajský súd vyhodnotil ako správne konštatovanie daňových orgánov, že žalobca nemohol nevedieť o jeho účasti na fakturačných dodávkach tovaru v reťazci obchodníkov s dlažbou, keďže všetky zúčastnené obchodné spoločnosti obchodovali medzi sebou navzájom viac rokov a uvádzali uskladnenie tovaru na rovnakom mieste. Takže ani v tejto otázke žalovaný a správca dane nemali žiadne pochybnosti o vedomosti žalobcu o tom, že sa zúčastňuje na plnení, ktoré je súčasťou podvodu. Preukázanie týchto skutočností vyplýva z vykonaného dokazovania a v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia sú uvedené všetky konkrétne skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal správca dane pri formulovaní tohto záveru.

Ohľadom žalobnej námietky napádajúcej výsluch konateľov subdodávateľských obchodných spoločností v rámci preverovania subdodávateľských vzťahov bez toho, aby bol žalobca o týchto výsluchoch informovaný, krajský súd uviedol, že túto námietku žalobca neuplatnil v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, a preto sa ňou v rámci súdneho prieskumu nemohol zaoberať. Zároveň dodal, že nešlo o takú vadu, na ktorú bol krajský súd povinný prihliadať zo zákona, pričom formuláciu tejto námietky vyhodnotil ako neurčitú, keďže nebolo zrejmé, pri ktorých konkrétnych výsluchoch mali byť porušené procesné práva žalobcu a či boli tieto výsluchy vykonávané v rámci daňovej kontroly žalobcu za zdaňovacie obdobie 8/2011, alebo išlo o výsluchy v rámci iných daňových kontrol žalobcu za iné zdaniteľné obdobia, alebo či išlo o výsluchy v rámci preverovania iných daňových subjektov. V tejto súvislosti napr. výsluch konateľa dodávateľa žalobcu Jána Klimeka zo dňa 29.06.2012 bol vykonaný bez prítomnosti žalobcu, avšak išlo o výsluch v rámci daňovej kontroly daňového subjektu TICARET s.r.o.

V súvislosti s námietkou napádajúcou nedostatočné odôvodnenie administratívneho rozhodnutia v otázke tvrdenej fiktívnosti dodávky medzi žalobcom a odberateľom J.K. CONSULT, s.r.o. krajský súd konštatoval, že napádané rozhodnutia oboch stupňov sa dostatočným spôsobom vysporiadali s touto skutkovou otázkou. Zároveň poukázal na skutočnosť, že neboli preukázané dodania tovaru ako celku, pričom prvá odpoveď na medzinárodnú výmenu informácií konštatovala doručenie tovaru do skladu v Českej republike (Brno) v zdaňovacom období 2 - 4/2011, a nie v auguste 2011, čiže v tomto zdaňovacom období nebolo preukázané ani len prevezenie tovaru zo skladu v Piešťanoch do Českej republiky. V nastolenej otázke fiktívnosti sporných dodávok tovaru do Českej republiky nepovažoval krajský súd odôvodnenie napádaných administratívnych rozhodnutí za nedostatočné.

II.

Odvolanie žalobcu, vyjadrenie žalovaného

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ustanovení §

205 ods. 2 písm. d) a f) OSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov súdneho konania.

Žalobca namietal procesné pochybenia predchádzajúce vydaniu žalobou napadnutých rozhodnutí, nesprávne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu daňovými orgánmi, jeho nesprávnu aplikáciu na príslušné hmotnoprávne ustanovenia zákona o DPH a neprímeraný prenos dôkazného bremena na žalobcu.

Nesprávne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu považoval žalobca predovšetkým v prijatí opačných skutkových záverov, ako vyplývali z výpovedí bývalých zamestnancov pracujúcich v sklade obchodnej spoločnosti KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o., riaditeľky skladového areálu tejto spoločnosti, H. F., ako i z výpovede konateľa spoločnosti KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o., pána Jána Klimeka.

Podľa žalobcu výpoveďami svedkov bola potvrdená existencia tovaru, taktiež spôsob jeho opracovania a manipulácie s ním, ako i spôsob nakladania s ním v rámci existujúcich dodávateľsko-odberateľských vzťahov medzi dodávateľom žalobcu a spoločnosťami uskladňujúcimi tovar v predmetnom sklade v Piešťanoch.

Ohľadom identifikácie obchodovaného tovaru žalobca poukázal na obsah výpovedí, v zmysle ktorých identifikácia tovaru bola vykonávaná priamo pánom Klimekom, ktorý ako konateľ spoločnosti S&J PRESSBURG, s.r.o. a súčasne spoločnosti KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o. dával pokyny, ktorý tovar, ktorej spoločnosti má byť predmetom vyskladnenia, teda predmetom kúpy.

V súvislosti s oprávnenosťou nároku žalobcu na oslobodenie od dane pri dodaní predmetného tovaru do ČR odberateľovi registrovanému pre DPH v Českej republike, obchodnej spoločnosti J.K. CONSULT, s.r.o., žalobca poukázal na obsah výpovede konateľa tohto odberateľa žalobcu, z ktorej jednoznačne vyplynulo dodanie obchodovanej dlažby v súlade s obsahom daňových dokladov predložených žalobcom. Podľa žalobcu krajský súd, rovnako ako žalovaný, vyhodnotil výpovede svedkov nedôsledne, bez logických súvislostí a bez vzájomného vzťahu ku všetkému, čo vyšlo najavo. Žalobcovi nie je zrejmé, na základe akých skutočností daňové orgány vyhodnotili predmetné výpovede v neprospech žalobcu tak, že nepreukázali skutočné dodanie predmetného tovaru.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu procesných práv žalobcu, tento napádal nezákonnosť opakovaného prerušenia výkonu daňovej kontroly z dôvodu opakovanej realizácie medzinárodnej výmeny informácií vo veci zhodných skutkových zistení, ďalej napádal skutočnosť, že výpovede svedkov, získané dožiadanými správcami dane v iných daňových konaniach, neboli uvedené v protokole o výsledku daňovej kontroly, ani v rozhodnutí správcu dane, pričom žalobca sa nemal možnosť s obsahom výpovedí oboznámiť.

Ďalej poukázal na porušenie jeho procesných práv byť prítomný na výsluchu svedka a klásť mu otázky, konkrétne nebol upovedomený o vykonaní výsluchu konateľa jeho odberateľa, pána Jána Krakorníka, dožiadanými daňovými orgánmi v Českej republike. Uvedený postup žalobca označil za nezákonný, porušujúci jeho právo na spravodlivý proces, pretože práve jeho prítomnosť ako kontrolovaného subjektu na výsluchu a klásť otázky môže mať za následok ucelený obraz na preverovanú skutočnosť, teda dôkaz ktorým dochádza k overeniu správnosti tvrdenia, resp. iných nesporných dôkazov, pokiaľ tieto správca dane nevyvráti vykonaním ďalšieho relevantného dôkazu. V súvislosti s namietaným porušením procesných práv žalobcu, tento označil úvahu daňových orgánov a súdu prvého stupňa v tom zmysle, že predmetný svedok vypovedal v prospech žalobcu a iné skutočnosti by neuviedol, za nesprávnu.

Zároveň žalobca vyjadril nesúhlas s názorom krajského súdu, že ďalšie žalobcom navrhované vykonanie dôkazov na preukázanie reálnosti deklarovaných zdaniteľných ako i od dane oslobodených plnení už

nebolo potrebné. Namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu daňovými orgánmi, pretože nevykonali ním navrhované doplnenie dokazovania:

- dopytom na PZ ČR vo vzťahu k vozidlám zabezpečujúcich prepravu tovaru do ČR, a to ich pohybu na zistenie reálnosti prepravy,
- dopytom na PZ ČR na predloženie dokladov o kontrolnom vážení vozidiel zabezpečujúcich prepravu tovaru,
- vypočutím skladníkov odberateľa, ktorí vykonávali v označených dňoch vykládku tovaru,
- vypočutím vodičov zabezpečujúcich prepravu tovaru zo SR do ČR,
- predvolaním konateľa spoločnosti J.K. CONSULT, s.r.o. na vypočutie k predmetnej skutočnosti dodania tovaru do skladu odberateľa.

K rozsahu vykonaného dokazovania žalobca konštatoval síce jeho rozsiahlosť, avšak obsahovo bolo väčšinou zamerané na obchodný reťazec v rámci dodávateľsko-odberateľských vzťahov medzi subjektmi obchodujúcimi s predmetným tovarom, za ktorých realizáciu, dodržiavanie daňových predpisov a vzniknuté nezrovnalosti žalobca nemohol niesť zodpovednosť a ktoré nemohol ovplyvniť. Zároveň žalobca označil za nezákonne získané dôkazy, ktoré boli vykonané v rámci iných daňových konaní a daňových kontrol, týkajúcich sa iných daňových subjektov patriacich do predmetného obchodného reťazca a iných zdaňovacích období, nesúvisiacich so žalobcom deklarovateľnými plneniami, ktoré boli predmetom daňovej kontroly za kontrolované zdaňovacie obdobie.

V nadväznosti na uvedené a v súvislosti s namietaním nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu a aplikácie hmotnoprávných ustanovení týkajúcich sa uplatnenia odpočtu dane na vstupe a oslobodenia od dane pri intrakomunitárnom dodaní tovaru žalobca namietal neprímeraný prenos dôkazného bremena na neho. Žalobca mal za to, že predložením zákonom požadovaných dokladov, t. j. faktúr, dodacieho listu a preberacieho protokolu vyčerpал svoje dôkazné bremeno, pričom ním deklarovateľné plnenia a uplatnené nároky boli potvrdené výpoveďami konateľov jeho dodávateľa (Ján Klimek) a odberateľa (Ing. Ján Krakorník) a zamestnancami skladu. Podľa žalobcu došlo k nadobudnutiu ekonomického vlastníctva dodaného tovaru žalobcom, predmetný tovar musel byť nesporne dopravený, teda reálne dodaný, a to bez ohľadu na fakturačné vzťahy v predchádzajúcom obchodnom reťazci.

Pokiaľ na základe preverovania iných skutočností vznikli pochybnosti na strane správcu dane, podľa žalobcu bolo zákonnou povinnosťou správcu dane pristúpiť k odstráneniu existujúcich rozporov a pri opätovnom presune dôkaznej povinnosti na žalobcu mal umožniť opätovne daňovému subjektu plnenie jeho dôkaznej povinnosti, a nie pristúpiť k vyvodu skutkového stavu, ktorý vyhovuje správcovi dane.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom na zhodnosť odvolacích dôvodov so žalobnými námietkami, odkázal v podrobnostiach na svoje vyjadrenie k žalobe.

III.

Konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a konania predchádzajúce ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok).

Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c

ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods.1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP, na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 1a písm. c) zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“), správou daní evidencia a registrácia daňových subjektov a ich vyhľadávanie, overovanie podkladov potrebných na správne a úplné zistenie dane, daňové konanie, daňová kontrola, evidovanie daní a preddavkov vrátane vysporiadania daňových preplatiek a daňových nedoplatkov, daňové exekučné konanie a ďalšie činnosti správcu dane a iných orgánov podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o správe daní, v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní, správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 2 ods. 6 zákona o správe daní, pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o správe daní, daňovou kontrolou zamestnanec správcu dane zisťuje alebo preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti, a to u daňového subjektu alebo na mieste, kde to účel kontroly vyžaduje. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie účelu podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Za daňovú kontrolu sa považuje aj kontrola oprávnenosti vrátenia dane alebo kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného zákona, alebo kontrola uplatnenia daňového bonusu podľa osobitného zákona, alebo kontrola použitia tovaru oslobodeného od dane podľa osobitných zákonov.

Podľa § 15 ods. 5 zákona o správe daní, daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola (ďalej len „kontrolovaný daňový subjekt“), má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane právo

- a) na predloženie služobného preukazu zamestnancom správcu dane a písomného poverenia zamestnanca správcu dane na výkon daňovej kontroly,
- b) byť prítomný na rokovaní so svojimi zamestnancami,
- c) predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety,
- d) nahliadnuť do zápisnice z miestneho zisťovania vykonaného u iného daňového subjektu v súvislosti s daňovou kontrolou vykonávanou u kontrolovaného daňového subjektu,
- e) klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní,
- f) vyjadriť sa ku skutočnostiam zisteným pri daňovej kontrole, k spôsobu ich zistenia, prípadne

navrhnuť, aby v protokole boli uvedené jeho vyjadrenia k nim,
g) nahliadnuť do zapožičaných dokladov u správca dane v jeho obvyklej úradnej dobe.

Podľa § 15 ods. 6 zákona o správe daní, kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správca dane tieto povinnosti:

- a) umožniť poverenému zamestnancovi správca dane vykonať daňovú kontrolu,
- b) zabezpečiť vhodné miesto a podmienky na vykonanie daňovej kontroly,
- c) poskytovať požadované informácie sám alebo ním určenou osobou,
- d) predkladať účtovné a iné doklady, ktoré preukazujú hospodárske operácie a účtovné prípady v písomnej forme alebo v technickej forme vrátane evidencie a záznamov, ktorých vedenie bolo správcom dane uložené, a podávať k nim ústne alebo písomné vysvetlenia,
- e) predkladať v priebehu daňovej kontroly všetky dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenia najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety,
- f) umožňovať vstup do sídla kontrolovaného daňového subjektu a do jeho prevádzkových priestorov a umožňovať rokovanie s jeho zamestnancom,
- g) zapožičať doklady a iné veci mimo sídla alebo prevádzkových priestorov kontrolovaného daňového subjektu alebo poskytnúť výpisy, prípadne kópie (§ 14 ods. 3).

Podľa § 15 ods. 8 zákona o správe daní, kontrolovaný daňový subjekt môže do dňa doručenia výzvy podľa odseku 10 uplatniť u správca dane námietku proti postupu zamestnanca správca dane pri výkone daňovej kontroly. Námietky vybavuje zamestnanec správca dane najbližšie nadriadený tomu zamestnancovi, voči ktorému smerujú. Tento nadriadený zamestnanec námietke vyhovie a zabezpečí nápravu alebo kontrolovanému daňovému subjektu oznámi písomne dôvody, pre ktoré nemožno námietke vyhovieť. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 15 ods. 16 zákona o správe daní, ustanovenia prvej časti a § 32, 34 a 41 sa primerane použijú aj na daňovú kontrolu.

Podľa § 25a ods. 1 zákona o správe daní, správca dane môže konanie prerušiť, najmä ak sa začalo konanie o predbežnej otázke (§ 26) alebo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia.

Podľa § 25a ods. 5 zákona o správe daní, ak je konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

Z ustanovení § 29 ods. 1 a ods. 2 zákona o správe daní vyplýva, že dokazovanie vedie správca dane, ktorý vedie daňové konanie, pričom dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 4 zákona o správe daní, ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správca dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní, daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 165b ods. 1 daňového poriadku účinného od 30.11.2012, daňové konanie začaté podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov sa dokončí podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 24 ods. 1 písm. a) až c) daňového poriadku, daňový subjekt preukazuje

- a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku, správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 24 ods. 3 daňového poriadku, správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

Podľa § 24 ods. 4 daňového poriadku, ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

Podľa § 19 ods. 1 prvej a druhej vety zákona o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 43 ods. 1 zákona o DPH, oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

Podľa § 43 ods. 5 zákona o DPH, platiteľ je povinný preukázať, že sú splnené podmienky oslobodenia od dane podľa odsekov 1 až 4. Platiteľ je povinný preukázať dodanie tovaru do iného členského štátu kópiou faktúry, a

- a) ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ inou osobou, prepravným dokladom alebo iným dokladom o odoslaní, v ktorom je uvedené miesto určenia,
- b) ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ, písomným potvrdením prijatia tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou,
- c) ak prepravu tovaru vykoná odberateľ, písomným vyhlásením odberateľa alebo ním poverenej osoby, že tovar prepravil do iného členského štátu,
- d) inými dokladmi, ako napríklad zmluvou o dodaní tovaru, dodacím listom, dokladom o prijatí platby za tovar.

Podľa § 6 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o účtovníctve“), účtovná jednotka je povinná doložiť účtovné prípady účtovnými dokladmi.

Účtovanie účtovných prípadov v účtovných knihách vykoná účtovná jednotka účtovným zápisom iba na základe účtovných dokladov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o účtovníctve, účtovná jednotka je povinná účtovať tak, aby účtovná závierka poskytovala verný a pravdivý obraz o skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva, a o finančnej situácii účtovnej jednotky.

Predmetom odvolacieho konania bolo preveriť zákonnosť žalobcom namietaného procesného postupu správcu dane v súvislosti s výkonom daňovej kontroly oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu na DPH, ďalej ním uplatneného nároku na oslobodenie od dane podľa § 43 zákona o DPH, preveriť zákonnosť následného vyrubovacieho konania, ako i posúdiť mieru prenosu dôkazného bremena na žalobcu vzhľadom na zistený skutkový stav pri preverovaní oprávnenosti uvedených uplatnených nárokov, resp. pri určení daňovej povinnosti za kontrolované zdaňovacie obdobie august 2011.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu, posúdiac argumentáciu odvolacích dôvodov žalobcu, konštatuje, že vo vzťahu k splneniu podmienok na dodatočné určenie predmetnej dane a miery zaťaženia žalobcu dôkazným bremenom čo do preukázania reálneho základu ním deklarovaných zdaniteľných plnení a intrakomunitárnych plnení, sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa len nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 OSP).

Ťažisko odvolacích námietok žalobcu spočíva v spochybňovaní zákonnosti postupu a porušení procesných práv žalobcu pri preverovaní skutočností deklarovaných žalobcom a získavaní informácií v rámci medzinárodnej výmeny informácií a v rámci výkonu daňovej kontroly a následného vyrubovacieho konania a v napádaní nesprávneho vyhodnotenia skutkových zistení z dôvodu neprimeraného prenosu dôkazného bremena na žalobcu, ktorý mal, podľa názoru žalobcu, predložením zákonom stanovených daňových dokladov dôkaznú povinnosť splniť a uskutočnenie preverovaných zdaniteľných plnení a dodanie tovaru z tuzemska do iného členského štátu preukázať.

Je nesporné, že žalobca spornými faktúrami preukazoval nadobudnutie tovaru (dlažby) od dodávateľa S&J PRESSBURG plus, s.r.o. a viac menej obratom ju mal podľa predložených daňových dokladov dodať do členského štátu Európskej únie odberateľovi registrovanému pre DPH v Českej republike, obchodnej spoločnosti J.K. CONSULT, s.r.o. Následne táto spoločnosť mala dodať predmetný tovar odberateľovi SONEX BUSINESS, INC. so sídlom v USA.

Daňové orgány slovenskej finančnej správy pri preverovaní reálneho obchodovania s dlažbou v rámci obchodných reťazcov, u ktorých nebolo možné preveriť a ani zistiť pôvod a konečnú spotrebu s obchodovanou, navyše nedostatočne identifikovanou komoditou, odhalili karuselový podvod, tzv. „kolotoč“ fiktívnych obchodov, ktorých konečným odberateľom bola vyššie uvedená obchodná spoločnosť SONEX BUSINESS, INC. so sídlom v USA.

Konateľom uvedeného konečného odberateľa v USA je pán Klimek, tiež konateľ dodávateľa žalobcu, obchodnej spoločnosti S&J PRESSBURG plus, s.r.o., ako i konateľ obchodnej spoločnosti vlastniacej skladové priestory, KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o., kde sa všetky obchody a opracúvanie dlažby mali podľa predkladaných dokladov zúčastnených článkov obchodného reťazca realizovať.

Z pohľadu preukazovania reálnosti žalobcom deklarovaných obchodov odvolací súd poukazuje na výpoveď pána Klimeka, vypočúvaného v postavení konateľa obchodnej spoločnosti SONEX BUSINESS, INC. príslušným správcom dane ako konečného odberateľa dovážanej dlažby za účelom preverenia predmetných dodávok a ich následného ekonomického využitia.

Uvedený konateľ na všetky relevantné otázky správcu dane, ako osoba zodpovedná za ekonomickú činnosť konečného spotrebiteľa v reťazci obchodov s predmetnou komoditou, ako osoba spôsobilá

objasniť detaily následného využitia dlažby a ozrejmiť okolnosti realizácie deklarovaných obchodov, odmietol odpovedať s odvolaním sa na obchodné tajomstvo vzťahujúce sa na predmet kladených otázok a s odvolaním sa na nedostatok právomoci slovenských daňových orgánov požadujúcich uvedené informácie (č. dôkazu 18 administratívneho spisu).

Bolo nesporne preukázané personálne prepojenie medzi žalobcom a konečným odberateľom SONEX BUSINESS, INC., USA cez osobu konateľa žalobcu, pána Štaffena, ktorý je v uvedenej obchodnej spoločnosti pokladníkom a bolo preukázané personálne prepojenie konečného odberateľa i s dodávateľom žalobcu a spoločnosťou vlastniacou sklad v osobe pána Klímeka (č. l. 14, 16, 19, 21, 23 prvostupňového rozhodnutia správcu dane). Zároveň boli preukázané personálne prepojenia v iných obchodných spoločnostiach zúčastnených v dodávateľsko-odberateľských reťazcoch, predmetom ktorých boli obchody s dlažbou v rôznych zdaňovacích obdobiach, pričom táto komodita vždy prechádzala sklados spoločnosti KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o. a končila vždy u odberateľov mimo územia Slovenskej republiky, u ktorých bolo nemožné alebo nepreukázateľné ďalšie nakladanie, resp. ekonomické využitie obchodovaného tovaru.

Pri posudzovaní dôvodnosti námietky žalobcu smerujúcej proti opakovanému prerušeniu výkonu daňovej kontroly správcom dane, odvolací súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že správca dane prerušil výkon daňovej kontroly v súlade s § 25a zákona o správe daní v spojení s § 15 ods. 16 citovaného zákona. Predmetom získavania informácií prostredníctvom využitia medzinárodnej výmeny informácií boli rôzne skutočnosti, vychádzajúce najavo postupne pri preverovaní konečného využitia prevádzaného tovaru. Podľa vyššie uvedených ustanovení zákona o správe daní sa na výkon daňovej kontroly primerane použijú ustanovenia prvej časti zákona o správe daní, do ktorej možno zaradiť aj inštitút prerušenia konania. Primeranosť použitia tohto inštitútu neznamena, že správca dane nemôže vykonávať v súvislosti s naplnením účelu správy daní úkony, ktoré sú pre správu daní potrebné a nevyhnutné (§ 1a zákona o správe daní).

V tejto súvislosti nemožno prisvedčiť názoru žalobcu, že realizáciou medzinárodnej výmeny informácií správca dane pokračoval vo výkone predmetnej daňovej kontroly, nerešpektujúc právo kontrolovaného subjektu byť informovaný o výsluchu svedka, príp. klásť svedkovi otázky.

Prerušením daňovej kontroly správca dane nevstupoval do súkromnej autonómie žalobcu, neuplatňoval voči nemu svoje práva, ani nepožadoval od neho plnenie povinností vyplývajúce mu zo zákona pre účel výkonu daňovej kontroly. Naopak, vzhľadom na dôvodné podozrenie o fiktívnosti žalobcom deklarovaného intrakomunitárneho dodania tovaru do iného členského štátu EÚ podľa § 43 zákona o DPH, správca dane plnil svoje úlohy vyplývajúce mu zo zákona pre naplnenie účelu správy daní, t. j. využitím medzinárodnej výmeny informácií overoval podklady potrebné na správne a úplné určenie dane. Išlo o legitímnu činnosť správcu dane, prostredníctvom ktorej sa mu do dispozície dostali informácie o odberateľovi žalobcu. Išlo o výmenu informácií, uskutočnenú podľa článkov 7, 15 a 19 Nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 zo 7. októbra 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty (č. 904/2010/ES zo 7. októbra 2010 prepracované znenie, ďalej len „Nariadenie Rady“).

Táto medzinárodná výmena daňových informácií v súvislosti s preverovaním intrakomunitárnych obchodov bola realizovaná medzi daňovými orgánmi českej daňovej správy a daňovými orgánmi slovenskej daňovej správy spolupracujúcimi na základe vyššie uvedeného Nariadenia Rady, ktoré je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch. Toto svojím obsahom naplňa účel stanoviť pravidlá a postupy umožňujúce príslušným daňovým orgánom členských štátov, aby spolupracovali a navzájom si vymieňali akékoľvek informácie, ktoré môžu pomôcť pri uskutočňovaní správneho výmeru DPH, kontrole riadneho uplatňovania DPH, najmä pri transakciách v rámci Spoločenstva, a boji proti podvodom súvisiacim s DPH (článok 1 Nariadenia Rady).

Na základe obsahu administratívneho spisu je možné vyhodnotiť, že jednotlivé procesné úkony zo strany správcu dane v rámci vykonávaného dokazovania prebiehali zákonným spôsobom a v časovom slede

bez zbytočných prietáhov. Zároveň je potrebné prihliadnuť na nevyhnutnosť preverenia skutočného dodania tovaru registrovanému platiteľovi na DPH v inom členskom štáte EÚ.

Odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné taktiež námietky spochybňujúce zákonnosť vykonaných výsluchov svedkov s využitím miestneho zisťovania prostredníctvom príslušných dožiadaných správoc dane a neuvedenie celých výpovedí v protokole o výsledku daňovej kontroly a v prvostupňovom rozhodnutí správcu dane. Inštitút miestnych zisťovaní je zákonným prostriedkom získavania informácií správcom dane v rámci naplňania cieľov správy daní sledovaného zákonom, taktiež potrebným na preverovanie skutočností potrebných na správne určenie alebo preverenie základu dane, príp. nárokov uplatnených daňovými subjektmi. Zápisnica z miestneho zisťovania a zadovážené zistenia sú daňovým subjektom v priebehu výkonu daňovej kontroly prístupné, ku ktorým sa títo majú právo vyjadrovať, navrhnúť dôkazy podľa § 15 ods. 5 písm. c) až písm. f) zákona o správe daní, vrátane práva vyjadriť sa v zákonom stanovenej lehote k protokolu o výsledku daňovej kontroly podľa § 15 ods. 10 citovaného zákona, ako i podať námietky proti postupu správcu dane v priebehu výkonu daňovej kontroly (§ 15 ods. 8 citovaného zákona).

Rovnako, nie je možné považovať za porušenie zákona pri zabezpečovaní podkladov potrebných pri preverovaní skutočností tvrdených daňovým subjektom a následným určením daňovej povinnosti, ak správca dane využije i skutočnosti známe mu z jeho činnosti. V prípade potreby preverenia celého dodávateľsko-odberateľského reťazca takýmito skutočnosťami sú i dôkazy vykonané v rámci preverovania deklarováných daňových priznaní a v rámci výkonu daňových kontrol u daňových subjektov vyskytujúcich sa v relevantných obchodných reťazcoch.

V prejednávanom prípade možno konštatovať, že v administratívnom spise sa nachádzajú všetky listinné dôkazy vo forme zápisníc z výsluchov a miestnych zisťovaní, ktorých presný zoznam, podstatný obsah a závery tvorili obsah protokolu o výsledku daňovej kontroly u žalobcu ako i tvorili obsah prvostupňového rozhodnutia správcu dane, a to i s ich vyhodnotením vo vzájomných súvislostiach a v nadväznosti na žalobcom deklarované preverované plnenia.

Žalobca mal možnosť oboznámiť sa s obsahom protokolu, vyjadril sa k nemu, taktiež mohol využiť inštitút nahliadnutia do administratívneho spisu a robiť si z neho odpisy a kópie. V tomto smere možno konštatovať, že práva žalobcu na oboznámenie sa s podkladmi použitými k vydaniu preskúmaného rozhodnutia boli zachované. Taktiež enunciat rozhodnutia dodatočne určujúci žalobcovi daňovú povinnosť s nepriznaním mu uplatnených nárokov na odpočet dane a oslobodenie od dane, je dostatočne, presvedčivo a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnený.

Možno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že dodatočné určenie dane vychádza aj zo zistení týkajúcich sa i ďalších daňových subjektov, zúčastnených na obchodnom reťazci s dlažbou v prejednávanom prípade, príp. i za iné zdaňovacie obdobia. Avšak za daných okolností, kedy orgány daňovej správy fiktívnosť deklarováných obchodov s touto komoditou preukázali, okrem iných v rozhodnutí uvádzaných skutočností, taktiež

- nemožnosťou zistenia pôvodu mramorových bridlic, granitových dosiek, dlaždíc, príp. iného prírodného kameňa ani následných výrobkov počnúc (pre daný prípad napr. výpoveď konateľa spoločnosti FOR DESIGN, s.r.o., pána Kumana, č. dôkazu 17 administratívneho spisu), až po konečné ekonomické využitie obchodovaného tovaru končiac,
 - personálnym prepojením medzi jednotlivými článkami obchodného reťazca,
 - zistením neprimerane nízkej spotreby vstupných energií a služieb potrebných na opracovanie deklarováného množstva kameňa v sklade spoločnosti KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o. na Žilinskej ceste 130 v Piešťanoch a na zabezpečenie jeho prevádzky s deklarovávaným obratom,
 - zistením neexistencie skladovej evidencie v predmetnom sklade, kde na všetky nakládky mal vydávať pokyny len pán Klimek telefonicky alebo ústne bez akejkoľvek evidencie objednávok,
 - nedostatočnou identifikáciou predávaného tovaru,
- boli v prvostupňovom rozhodnutí podrobne uvádzané zistenia podstatnými dôkazmi objektívne spochybňujúcimi reálnosť žalobcom deklarováných plnení.

V kontexte zisteného obchodného reťazca, ktorého súčasťou bol aj žalobca, k vierohodnosti a oprávnenosti žalobcom uplatňovaných nárokov z deklarovaných plnení neprispeli ani nezanedbateľné zistenia, že:

- u žalobcu bolo zistené záporné vlastné imanie,
- dlhodobo vytváral stratu za produkovania vysokého obratu spojeného s nárokmi voči štátnemu rozpočtu uplatňovaním odpočtu dane (§ 49 zákona o DPH) a následným uplatňovaním oslobodenia od dane za intrakomunitárne dodanie tovaru (§ 43 zákona o DPH),
- bolo zistené vyššie uvedené personálne prepojenie medzi žalobcom a konečným odberateľom predmetnej dlažby, v konečnom dôsledku cez osobu pána Klimeka i s dodávateľom dlažby a spoločnosťou skladujúcou predmet obchodovania,
- nedostatočná, resp. žiadna skladová evidencia obehu skladovaného a predávaného tovaru a v nadväznosti na uvedené nedostatočná identifikácia predávaného tovaru žalobcom.

K žalobcom namietanému nedostatočne zistenému skutkovému stavu odvolací súd uvádza, že zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností.

Dokazovanie zo strany správcu dane slúži na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom, keďže v rámci správy daní (§ 1a písm. c/ zákona o správe daní) a prostredníctvom inštitútu daňovej kontroly správca dane preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane, príp. oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu podľa zákona o DPH (§ 15 ods. 1 zákona o správe daní). Preto je na správcovi dane vykonávajúcim dokazovanie a jeho úvaha, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii (§ 2 ods. 3 zákona o správe daní v spojení s § 29 ods. 1 a 2 citovaného zákona).

Z uvedeného dôvodu neobstojí námietka žalobcu, že bolo povinnosťou správcu dane vykonávať dokazovanie a ustáliť skutkový stav, pokiaľ sa neodstránia zistené nezrovnalosti medzi tvrdeniami žalobcu a skutkovými zisteniami.

Odvolací súd podotýka, že vo svetle kontrolných a súvisiacich zistení žalobcom formálne predkladané faktúry, dodací list a preberací protokol, navyše s nedostatočne identifikovaným tovarom, nemôže postačovať na potvrdenie deklarovaných plnení. Tieto možno plne, bez skúmania účelu jednotlivých zdaniteľných plnení, aplikovať len v prípade, že zdaniteľné plnenia sú reálne a sleduje sa nimi hlavný podnikateľský účel, a síce dosahovanie zisku. V opačnom prípade, za okolností zistených správcom dane, nemôžu byť nároky žalobcu predmetom súdnej ochrany, keďže z formálne preukazovanej, navyše podnikateľsky a ekonomicky bezúčelnej činnosti žalobcu vyplýva snaha splniť len formálne podmienky na uplatnenie odpočtu DPH zaplatenej na vstupe, resp. na oslobodenie od dane za intrakomunitárne dodanie tovaru.

Základným princípom výberu dane z pridanej hodnoty ako všeobecnej nepriamej dane je, že podnikateľ musí byť plne zbavený ťarchy DPH zaplatenej v cene prijatých tovarov a služieb určených na uskutočnenie zdaniteľných obchodov podliehajúcich DPH, ktorá je súčasťou ceny, čo zároveň na každom výrobnom a dodávateľskom stupni odráža jej nevyhnutnú proporcionalitu k nadobúdacej cene, preto je ňou zdaňovaný každý predaj tovaru a služieb v každej fáze výroby a distribúcie. Platiteľ si môže od dane, ktorú má odvieť štátu z vykonaného obratu, odpočítať daň, ktorú mu pri nákupe tovarov a služieb účtoval iný platiteľ ako súčasť ceny.

Tento princíp sa však neuplatňuje bez toho, aby platiteľ použil kúpený tovar na ďalšie svoje zdaniteľné plnenia v rámci výkonu jeho ekonomickej činnosti za účelom dosahovania pravidelného príjmu z podnikania. To znamená, že predmetný hmotný majetok, a to vzhľadom na jeho obvyklé použitie, by mal byť platcom DPH využívaný na činnosti spojené s dosahovaním pravidelného príjmu z jeho hospodárskej

činnosti.

Za daných okolností prípadu nie je možné prisvedčiť požiadavke žalobcu na uznanie ním uplatnených nárokov na odpočítanie DPH, zaplatenej za kúpu dlažby a nárokov na oslobodenie od dane za jej následné intrakomunitárne dodanie, ktorých uskutočnenie sa v rámci širších súvislostí obchodného reťazca nepreukázalo. Argumentácia svedčiaca právu na odpočet dane alebo na oslobodenie od dane nemôže vychádzať len z priamočiareho jazykového výkladu ustanovení § 8 ods. 1 písm. a), § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a), § 43 a § 51 ods. 2 písm. a) zákona o DPH, ale je potrebné vo vzájomných súvislostiach s využitím teleologického a systematického výkladu prihliadnuť i na základné princípy, na ktorých je výber dane z pridanej hodnoty postavený.

Vo vzťahu k namietanému vyhodnoteniu zisteného skutkového stavu a k námietke neprimeraného prenosu dôkazného bremena na žalobcu odvolací súd uvádza, že podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a) a v § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet, resp. nárok na oslobodenie od dane (§ 43 ods. 1 a ods. 5 citovaného zákona). Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje), ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani pri dobromyseľnosti platiteľa, prijímajúceho zdaniteľné plnenie. Naopak, zákonodarca z dôvodu zabránenia ľahkej zneužitelnosti požaduje, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet alebo na oslobodenie od dane uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre uvedené nároky zákon stanovil.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci karuselových podvodov sp. zn. 4Sžf/32/2012 zo dňa 27. novembra 2012, v ktorom je riešená obdobná problematika podobného obchodného reťazca s rovnakým tovarom a v ktorom sa mimochodom v rámci kolotoča fiktívnych prevodov s granitovými doskami nachádzala i obchodná spoločnosť S&J PRESSBURG plus, s.r.o.

Z administratívneho spisu vyplýva, že správca dane aplikujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní, resp. § 3 ods. 3 daňového poriadku, s prihliadnutím na jeho povinnosť dbať, aby skutočnosť rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, vykonal rozsiahle dokazovanie. Závery, ktoré správca dane prijal na základe zistených skutkových okolností týkajúcich sa prijatia sporných zdaniteľných plnení žalobcom od ním deklarovaného dodávateľa, ako i týkajúcich sa intrakomunitárneho dodania tovaru a žalovaný tieto závery ustálil, zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uváženia a sú v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobcom predloženým daňovým dokladom na základe výsledkov vykonaného preverenia a dokazovania absentuje reálny základ, čo oprávnené vzbudzuje dosiaľ neodstránené pochybnosti o uskutočnení deklarovaných zdaniteľných plnení v kontrolovanom zdaňovacom období august 2011, ako i pochybnosti o vierohodnosti účtovnej evidencie vedenej žalobcom (§ 29 ods. 8 zákona o správe daní, resp. § 24 ods. 1 daňového poriadku).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok odvolacie konania podľa piatej

časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.